

VAPUN JUHLIMINEN TOSI VALLANKUMOUKSELLISESSA MERKITYKSESSÄ

Työväenluokan järjestyneet viholliset.

KUKAPA kansainvälistä työväenliikettä seurannut työväenluokan jäsen ei jo olisi tietoinen siitä, että Vappu — ensimmäinen päivä toukokuuta — on kansainvälinen työläisten juhlapäivä! Kukapa työväen sanomalehtiä ja kirjallisuutta lukeut henkilö ei olisi tutustunut Vapun päivän työväen juhlapäivänä viettämisen historiihin, siihenmiten sen juhlminen on saanut alkunsa j. n. e.! Kukapa vallankumouksellisessa työväenliikkeessä pitemmän aikaa mukana ollut työläinen ei olisi itse persoonakohtaisesti tavalla taikka toisella ottanut osaa tämän päivän juhlmiseen.

Otaksumme tämän kaiken olevan niin yleisesti tunnetun, niin moneen kertaan selostetun asian, että emme näe tarpeelliseksi ryhtyä tässä toistamaan tavanmukaisia ylistelyjä, runoiluja ja "fraaseja: "kevätpäivän hurmaavaisuudesta," "vapun vieton mukaansa tempaavasta vaikutuksesta" ja "punalippujen ihmeitä tekevästä tenhovoimasta," mutta sensijaan pidämme tarpeellisempina tänään, 39:tenä vallankumouksellisen työväestön juhlapäivänä — Vappuna — käydä lyhyessä muodossa tarkistelemaan: mikä merkitys Vappupäivän kansainvälisenä juhlapäivänä viettämisellä on tähän saakka ollut todelliseen vallankumoukselliseen työväenliikkeeseen nähden ja mikä merkitys sillä tulisi olla.

VAPUNPÄIVÄN JUHLIMINEN ON ALOTETTU TYÖLÄISTEN TALOUDELLISTEN PYRKIMYS- TEN EDISTÄMISEKSI.

Jo kolmekymmentä yhdeksän vuotta sitten Yhdysvaltain taloudellisesti järjestyneet työläiset taistelivat ankarasti kahdeksantuntisen työpäivän saavuttamisesta ja silloin he päättivät asettaa Vapunpäivän sellaiseksi erikoiseksi merkkipäiväksi, jolloin he kokoontuvat tekemään agitatsionia tämän vaatimuksen puolesta ja rakentamaan taistelusuunnitelmiaan pyrkimyksiensä edistämiseksi. Tästä on siis Vapunpäivän viettäminen työväenjuhlapäivänä varsinaisesti saanut alkunsa. Vapunpäivän työväenjuhlapäivänä viettäminen on siis aloitettu yhden työläisille tänäpäivänä tärkeimmän ja välttämättömimmän taloudellisen vaatimuksen — työpäivän lyhentämisen — toteuttamistarkoituksessa. Tämän päivän juhlimisella näinollen siis on määrätty taloudellinen perusta ja työväenluokan vallankumouksellisen luokkapyrkimyksellisen luonne. Se on tavallaan taisteluun — luokkasotaan varustautumisjuhla.

Vapunpäivä, samalla kuin se on meille vallankumouksellisille työläisille juhlapäivä, on myöskin historiallisesti merkkipäivä. Se toteaa meille, että ainakin neljäkymmentä vuotta on tässä maassakin työläisten taholta käyty taistelua kahdeksantuntisen työpäivän saavuttamiseksi, jota vaatimusta ei

kuitenkaan vieläkään ole yleisesti saatu totentuksi. Miksi ei ole saavutettu kahdeksantuntista työpäivää? Siitä selostamme tuonempana.

Vaikkakin Vapunpäivän työväenjuhlapäivänä viettäminen on saanut alkunsa Amerikan työläisten aloitteesta, niin kuitenkin se jälkeenpäin on saanut paljon suuremman huomion Euroopan maiden työläisten keskuudessa. Tässä maassa sen juhlminen on työläisten suurten joukkojen taholta melkein kokonaan unhoitettu. Miksi? Siksi, että järjestynyt kapitalistiluokka on onnistunut kaikenlaisien kätyriensä avulla sotkea työläisten itsenäiset luokkapyrkimykset muiden mukana työläisten luokkataisteluinnotusta herättävän juhlapäivän juhlimisenkin.

TYÖLÄISILLE ON LAHJOITETTU TOINEN JUHLAPÄIVÄ.

Meille vallankumouksellisille työläisille on hyvin tunnettu asia se, että järjestynyt kapitalistiluokka taistelee kaikilla mahdollisilla keinoilla työläisten luokkapyrkimyksiä vastaan. Ennenkaikkea se taistelee työpäivän lyhentämistä vastaan, sillä tämä juuri on sen riistoduulle kaikkein turmiollisin työläisten vaatimus. Jos kapitalistiluokka huomaa, että ei ole viisasta kokonaan kieltää työläisiltä jonkun määrätyn päivän juhlapäivänä viettämistä, niin se kuitenkin koettaa saada työläiset vaihtamaan tuon juhlapäivän johonkin toiseen, eri vuo-

den aikana olevaan päivään. Tästä on kapitalistiluokalle ainakin sellainen hyöty, että työläiset saadaan unhoittamaan omasta aloitteestaan alkaman juhlapäivän viettämisen todellisen tarkoituksen.

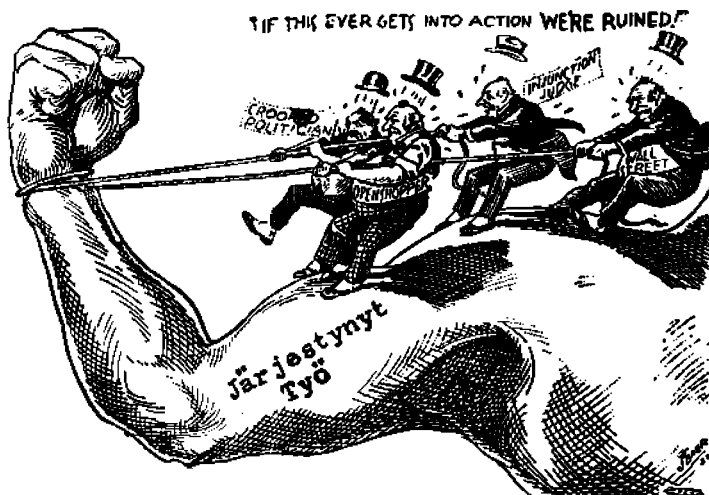
Juuri täten on menetellyt Amerikan kapitalistiluokka. Se on lahjoittanut työläisille "Labor Day'n" ja saanut työläiset juhlimaan tätä päivää ja unhoittamaan Vapunpäivän juhlimisen. Vielä pitemmällekin se on onnistunut. Se on onnistunut pyrkimyksissään niin pitkälle, että työläiset ovat suureksi osaksi unhoittaneet tällaisen työläisten juhlapäivän vieton todellisen tarkoituksenkin — unhoittaneet käytännöllisen toiminnan — luokkataistelun vaatimustensa perille ajamiseksi ja sen sijaan tyytyneet pelkkiin lupauksiin, jättäen omain asiainsa valvoimisen "suurten" johtajain, politikoitsijain ja kaikenlaisten kapitalistiluokan kätyriä tehtäväksi, josta tuloksena on luonnollisesti ollut se, että heidän vaatimuksensa ovat jääneet toteuttamatta.

Tämän maan työväestön suurin enemmistö on unhoittanut järjestymisessä pysyä ajan vaatimusten mukana, sekä unhoittanut käytännössä jatkaa sitä taistelua työpäivän lyhentämiseksi, jota jo neljäkymmentä vuotta sitten tässä maassa käytiin ja jonka aikaisen taistelun tuloksia ovat vielä tämän päiväisetkin kahdeksantuntisen työpäivän lait erivaltioiden lakikirjoissa ja joillakin työaloilla käytännössäkin. Tässä ne ovat syyt siihen, miksi meillä vielääkään ei ole edes yleistä kahdeksan tunnin työpäivää kaikilla — ei läheskään kaikilla teollisuusaloilla puhumattakaan kuusi tuntisesta työpäivästä, joka nyt jo olisi aivan välttämätön.

EUROPAN MAISSA EI TODELLISUUDESSA OLLA SEN PITEMMÄLLÄ.

Edellä jo mainittiin, että Vapun päivän kansainvälisenä juhlapäivänä viettäminen on Euroopan maiden työläisten keskuudessa saanut paljon suuremman huomion osakseen kuin mitä voidaan sanoa tästä maasta. Useissa Euroopan maissa Vappu on todella juhlapäivä, jolloin teollisuksien pyörät eivät pyöri, koneet eivät jyrise ja eikä rattaat rämise, vaan jolloin työläiset pukeutuvat pyhävaatteisiinsa ja rientävät juhlimaan.

Monessa tapauksessa Vappujuhlat Euroopan maissa ovat muodostuneet suuremmoisiksi työläisten voimannäytetilaisuuksiksi. Kymmenet ja sadat tuhannet työläiset eri paikoissa ovat ottaneet ja ottavat niihin osaa. Näissä juhlissa on pidetty voimakkaita puheita ja tehty vaikuttavaa agitatoria työläisille välttämättömien taloudellisten vaatimusten puolesta. Niissä on lietsottu vallankumouksellista luokkataistelu-intoa, liehutettu punaisia lippuja ja lausuttu jyriseviä voimallauseita, mutta siltikin Euroopan maiden työläiset ovat vielä tänäpäivänä ainakin yhtä kurjassa asemassa kuin

Kapitalistien ja heidän käskyläisensä, politikoitsijain, elämän ehtona on estää työväenluokka käyttämästä taloudellista voimaansa.

kymmenen, kaksikymmentä vuotta sitten, tai kuten silloinkin kun Vapunpäivää ei vielä työläisten juhlapäivänä juhlittu. Työläiset eivät ole sielläkään saaneet välttämättömmiäkään vaatimuksia läpi-ajetuksi siitä huolimatta vaikka he ovatkin juhloneet kansainvälistä työväenjuhlaa — Vappua — moninkerroin suurilukuisempina joukkoina kuin Amerikan työläiset.

Mistä tämä johtuu? Aivan samoista syistä kuin edellä jo mainittiin Amerikasta. Euroopan maiden työläisetkin ovat antaneet pettää itseään! He ovat unhoittaneet tehokkaalla tavalla taloudellisesti järjestäytyä, ovat antaneet asioitensa ajamisen politikoitsijoille, "suurille" johtajille ja kaikenlaisille kapitalistiluokan kätyreille.

Politiikot ovat sotkeneet työläisten luokkakäsitteet, tylsyttäneet luokkataistelukärjen, johtaneet luokkataistelun työmaalta, joka on ainoa paikka missä sitä voidaan käydä, parlamenttiin, muttaneet luokkataistelun poliittiseksi ilveilyksi ja täten ehkäisseet työläisten teollisuksittain järjestäytymisen ja todellisen luokkataistelun. Tässä on syyt siihen miksi työläisten välttämättömät taloudelliset vaatimukset ovat jääneet toteuttamatta Euroopan maissakin ja miksi siellä työläiset saavat tänäpäivänä kärsiä kurjuutta, työttömyyttä ja taistella epätoivoista taistelua olemassaolostaan.

VAPUN PÄIVÄN JUHLIMINEN TÄYTYY MUUTTUA TARKOITUSTAN VASTAAVAKSI.

Edellä on lyhyesti mainittu miten Vapun päivän työläisten juhlapäivänä viettäminen on saanut alkunsa, tai oikeammin mitkä taloudelliset syyt olivat siihen vaikuttimena. Myöskin on lyhyesti mainittu, että nuo samat syyt ovat vieläkin olemassa. Että vielääkään ei meillä ole kahdeksantuntista työpäivää käytännössä, puhumattakaan kuuden tunnin

työpäivästä, joka tänäpäivänä jo olisi aivan välttämätön.

Työttömyystilastot eri maista osoittavat, että noin 10,000,000 miljoonaa maailman palkkatyöläistä tänäpäivänä on työttömänä ja että ainakin 25,000,000 miljoonaa heistä riippuvaista, (työttömien työläisten vaimoja, lapsia ja omaisia), saavat kärsiä sanoin kuvaamatonta kurjuutta siksi, että heiltä puuttuu kaikkein välttämättömimmät elämisen ehdot. Tämä siis itsestään puhuu selvää kieltä siitä kuinka välttämätöntä meille on työpäivän lyhentäminen, sillä se edellyttäisi työttömille työnsaantimahdollisuuksia. Jos edes kahdeksantuntinen työpäivä saataisiin yleiseksi kaikilla teollisuusaloilla, niin sekin vähentäisi työttömyyttä tuntuva määrin, mutta jos työpäivä voitaisiin lyhentää kuusituntiseksi, niin työttömyys katoaisi maailmasta kokonaan.

Meidän tulee kuitenkin muistaa, että työpäivää ei saada lyhenemään toivomisella, lupauksiin luottamisella, odottamisella, poliitikoimisella j. n. e., mutta SUORANAISELLA TAISTELULLA TUO-

TANOSSA, TYÖMAALLA, JOSSA MEITÄ RIISTETAÄN. Tätä taistelua ei kuitenkaan voida tehokkaalla tavalla käydä ellemmme ole lujasti teollisuuskittain järjestyneitä — järjestyneitä siten kuin meidän vihollisemme kapitalistiluokka on järjestynyt meitä vastaan taistelemaan.

Siis kun me, maailman vallankumoukselliset työläiset, kokoonnemme viettämään Vappujuhlaa v. 1925 niin pitäkäämme mielessämme, että me juhlimme sitä juuri siinä tarkoituksessa, kuin sen juhliminen alkuperäisesti on Amerikan palkkatyöläisten toimesta alotettukin, nim. että tämä päivä muodostetaan agitatsioonitilaisuudeksi taloudellisen työläisten järjestymisen edistämiseksi. Tilaisuudeksi, jossa me palkkatyöläiset esitämme meille välttämättömiä vaatimuksia ja teemme suunnitelmia vaatimustemme läpiajamiseksi. Tilaisuudeksi, jossa tehtyjä suunnitelmia ei unhoiteta ja jätetä poliitikoitsijain y. m. s. toteutettaviksi, vaan joiden puolesta me tulemme taukoamatta joka päivä käytännössä taistelemaan siksi kunnes ne on saatu lävitse ajetuksi.

I. W. W:N MERILIIKENNETYÖLÄISET LAKOSSA PHILADELPHIASSA.

Juuri lehtemme painoon mennessä tuli tieto, että Philadelphiassa on käynnissä ankara taistelu. I. W. W. liiton meriliikenne teollisuusunioon kuuluvain työläisten ja kapitalistien välillä. Taistelu varsinaisesti sai alkunsa siitä, että Jarka Stevedoring Corporatsioni julisti työsuun sellaisia työläisiä vastaan, jotka kantoivat I. W. W:n nappia. Työläiset ovat vastanneet tähän sulkuun lakolla. Taistelu on siellä parhaallaan käynnissä. Tuhansittain uusia jäseniä ilmoitetaan yhtyneen järjestöömme ja myötätunto järjestöömme kohtaan kasvaa yhä suuremmaksi työläisten keskuudessa.

I. W. W. on luokkataistelujärjestö. Palkkatyöläis toveri, haluatko olla mukana tehokkaassa luokkataistelussa omien etujesi puolesta? Jos haluat, niin yhdy I. W. W. liittoon!

